

[Bouet.]

skal beskæftige sig ogsaa med de rent praktiske Spørgsmaal paa alle Omraader, herunder bl. a. de økonomiske Spørgsmaal.

Jeg vil saa gerne gøre et Par Bemærkninger om de i Folketinget vedtagne Ændringsforslag.

Ved Ændringsforslag Nr. 1 ændres i Lovens Titel Ordet „Bygningsforskning“ til: „Byggeforskning“, og det er maaske ogsaa en Titel, der bedre dækker, hvad det er; Instituttet skal beskæftige sig med. Jeg vil imidlertid gerne spørge den højtærede Minister, der jo — med Tilslutning fra Udvalget — har stillet dette Ændringsforslag; hvorfor han i det ændrede Stk. 2 i § 1 ikke i sidste Linie ogsaa har ændret „Bygningsforskningens Resultater“ til: „Byggeforskningens Resultater“. Jeg ved ikke, om der ligger noget dybere deri, eller om det er en Lapsus (*Indenrigsministeren*: Jo!), men i alle Tilfælde ser det rent lovteknisk ikke godt ud, og det er maaske rimeligt at rette det, da man har ændret det foran.

Det er efter min Opfattelse en afgjort Forbedring, at de 7 Medlemmer, som det er fastslaaet, at Instituttets Bestyrelse skal bestaa af, faar en Funktionstid paa 4 Aar i Stedet for de oprindelige 2 Aar; der bliver derved mere Kontinuitet i selve Arbejdet.

Derimod maa jeg indrømme, at jeg ikke saa helt forstaar, hvorfor det, saa stærkt som Tilfældet er, fastslaaes, at der i Bestyrelsen ikke maa være Folk, som paa en eller anden Maade har Forbindelse med Erhvervene, thi det fastslaaes jo tydeligt i Ændringen til Stk. 2 i § 2, at Resultaterne af Instituttets Undersøgelser og Forskningsvirksomhed er offentlig tilgængelige og frit kan benyttes i det praktiske Liv; der skulde saaledes ikke kunne blive Tale om, at disse Medlemmer af Bestyrelsen kan benytte deres Viden til personlig Fordel. Jeg synes, det er urimeligt, hvis der f. Eks. i en Erhvervsvirksomhed er en fremragende Ingeniør eller Arkitekt, som netop har Interesse paa dette Omraade og til daglig beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, at den paagældende saa ikke kan være Medlem af Bestyrelsen. Jeg forstaar det saa meget mindre, som man i Folketingsudvalgets Betænkning udtrykkelig fremhæver, at der bør skabes den bedst mulige Kontakt mellem Bestyrelsen og det foreslaaede Repræsentantskab, og at man skal udnytte Repræsentantskabets Sagkundskab og eventuelt indkalde en eller flere af Repræsentanterne til at deltage i Bestyrelsens Arbejde. Her drager man Erhvervs-

folkene ind i selve Bestyrelsens Arbejde, og jeg synes derfor ikke, det er ganske logisk, at man saa stærkt fremhæver; at det er udelukket, at Folk, der er knyttet til Erhvervet, kan komme derind. Man har endda skærpet Bestemmelsen i Betænkningen, for i Lovforslagets Bemærkninger staar der, at Medlemmerne saa vidt muligt ikke skal være Erhvervsfolk. Man er imidlertid nu i det andet høje Ting enedes om denne Affattelse, som jeg for mit Vedkommende ikke finder ganske logisk.

Mit Parti er som sagt meget tilfreds med, at dette Forslag er blevet fremsat og nu bliver gennemført, og vi udtaler Haabet om, at den nye Institution virkelig maa blive til Gavn for dette Omraade, som er af saa vital Betydning for hele Befolkningen i vort Land.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Ting.

Axel Christensen: Der kan slet ingen Tvivl være om, at et Byggeforskningsinstitut er paakrævet. Jeg kan her slutte mig til, hvad der er sagt fra anden Side, at hvis man her vil spare paa Skillingen, vil det meget let gaa saadan, som det gamle Ordsprog siger, at saa vil Daleren rulle i Stedet for.

Med det Byggeri, der forestaar her i Landet i de kommende Aar — det gælder baade Boliger og Erhvervsvirksomheder —, er det af den allerstørste Betydning, at et Byggeforskningsinstitut staar til Raadighed med Undersøgelser og Planlægning, med Undersøgelser af, hvilke Byggematerialer der bedst kan anbefales, ogsaa under Hensyn til, hvilke Materialer der er til Raadighed, og dernæst med en praktisk Planlægning af selve Bygningernes Indretning og Montering.

Jeg underkender paa ingen Maade det Arbejde, som allerede er udført paa dette Omraade her i Landet med Bistand af visse Institutioner og fremmet bl. a. af Bygningshaandværkernes Organisationer, men Spørgsmaalet faar efterhaanden stor Betydning, fordi de Bygningsproblemer, som rejser sig, kræver saa megen Arbejdskraft og Kapital investeret, at det i høj Grad er paakrævet, at der økonomiseres mest muligt med disse Værdier. Problemet er derfor af overordentlig stor Rækkevidde ikke alene for den enkelte Bygherre eller for Boligselskaberne, men ogsaa i høj Grad i nationaløkonomisk Henseende. Man har undertiden set ret grelle Udslag af en ufornuftig Byggemaade og Anvendelsen